

heri, og dette vil jeg ogsaa for mit personlige Vedkommende fremhæve for at give min Opfordring til den højtærede Minister til at lægge Fortet saa langt bort fra Taarbæk By, at det ikke generer den, den rette Vægt. Jeg bliver derfor nødt til at sige et Par Ord netop om de Bemærkninger, den højtærede Forsvarsminister fremsatte i Landstinget. Jeg vedkender mig, at jeg anser det for uheldigt, at vi overhovedet bygge Fæstninger herhjemme. Jeg vedkender mig, at jeg synes, det er nogle af de daarligst anvendte Penge, de, der anvendes til Foranstaltninger paa Militærvæsenets Omraade, men jeg kan ganske vist ikke indse, at man skulde imødekomme min og andres Opfattelse i denne Henseende ved, at man lægger dette Fort et andet Sted end der, hvor man, saa vidt jeg ved, paataænker at lægge det. Vi slippe ikke for Fortet, selv om man imødekommer Protesten fra Taarbæk og lægger Fortet et Sted, hvor det ikke vil faa de generende Virkninger for Byen derude. Tværtimod, vi faa Fortet, enten det bygges det ene eller det andet Sted. Jeg kan derfor ikke se, at der vises den fjerneste Imødekommen overfor os, der have den Anskuelse om Militærvæsenet, som jeg vedkender mig at have, og som der sikkert ogsaa er andre af dem, som vare til Stede ved det paagældende Møde, som nære. Jeg synes derfor, at den højtærede Minister ikke har Ret, naar han mener, at en af de Traade, af hvilken dette Protestmøde i Taarbæk var tvunden, var de antimilitaristiske Anskuelser.

Hvorledes der bag Mødet skulde kunne ligge politiske Hensyn, forstaar jeg heller ikke, men det er maaske mere muligt. Jeg tror nok, at jeg høstede politisk Fordel deraf ved det sidste Folketingsvalg, ikke fordi jeg talte om dette Spørgsmaal, men jeg tror, at man allerede paa det Tidspunkt var saa ængstelig for, hvad der kunde ske, og hvilken Virkning dette Fort kunde faa for Byen, at man mødte frem til sidste Mand og stemte i Haab om, at man maaske kunde forhindre dets Anbringelse derude. Det politiske Moment i denne Sag, tror jeg derfor, har allerede været i Virksomhed, men i øvrigt kan jeg ikke se, at der kan ligge noget som helst politisk i Vedtagelsen af Protesten.

Naar jeg tager Ordet i Dag, er det udelukkende som Repræsentant for Kredsen, for at være den en saa god Repræsentant, som det er mig muligt at være, og jeg vilde ønske, at Resultatet af Forhandlingerne om denne Sag kunde blive,

at dette Haubitsbatteri lægges saa langt bort fra Taarbæk og andre beboede Steder, at det ikke kommer til at virke ødelæggende eller generende for nogen derude. Jeg ønskede selvfølgelig helst, at vi vare helt fri for det, ifølge min almindelige Opfattelse af Militærvæsenet, men som Repræsentant for Lyngbykredsen vil jeg i dette Tilfælde nøjes med at haabe paa, at det maa lykkes at faa det flyttet. Der er ikke Tvivl om, at hvis det lægges der, hvor man, saa vidt jeg ved, har paataenkt at lægge det, vil det blive ikke alene i høj Grad generende, men i allerhøjeste Grad ødelæggende for Byen. Derom vidner ogsaa den samlede Protest fra alle uden Undtagelse, fra alle uden Hensyn til, hvilken politisk Opfattelse de have. De have i denne Sag kun haft en eneste Bevæggrund: at faa skaanet deres By, og ikke hverken politiske eller antimilitaristiske Bevæggrunde. Saadan kunde heller ikke blive imødekommede blot ved en Flytning af Batteriet. Jeg vil tværtimod sige, at set fra et socialdemokratisk Synspunkt vil Fortet netop have en god Virkning ved at blive saa generende for Befolkningen som muligt. Det er altsaa langt fra et politisk Moment, der gør sig gældende, naar jeg gør mig til Talsmand for Ønsket om at faa Fortet flyttet saa langt bort som muligt fra bebyggede Steder.

Der er blevet sagt — det var det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), der antydede det —, at Ministeren i Udvalget skulde have sagt noget om, at hvis man skal lægge Fortet et andet Sted end netop der i Nærheden af Taarbæk Kirke, maa man have lavet Loven om. Jeg forudsætter, at Ministerens Ord ere rigtigt refererede; jeg vil ligesom det ærede Medlem bede den højtærede Minister udtale sig derom. Jeg maa sige, jeg kan ikke se, der staar en eneste Antydning i Loven af, hvor Fortet skal ligge. Loven bestaar kun af faa Paragraffer, og i § 2, som vel navnlig vedrører dette Forhold, staar der: „Forsvarsministeren bemyndiges til at anvende et Beløb af 5,000,000 Kr. til Kystfæstningsanlæg til Sikring af Sjællands Kyst og til Støtte for Søforsvaret“. Der staar ikke et eneste Ord om Beliggenheden, ikke et eneste Ord om, paa hvilken Plads dette Fort skal lægges. Det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), som talte i Gaar, mente endog, at det af forsvarsmæssige Hensyn burde lægges længere ind paa Eremitagesletten, end det vil komme til at ligge, hvis det